

dømmelse i alle Befolkningens Lag og i de forskelligste politiske Løjre af Prygleloven. Det ærede Medlem for Viborg, der overværede et af disse Møder, hvor alle Anskuelser vare repræsenterede, og hvor han optraadte som Kredens Rigsdagsmand, ved, hvor galt det gik ham i denne Debat og ved den foretagne Afstemning. Der er intet offentligt Møde afholdt i denne Sag, som har givet Tilslutning til Prygleloven, det er en Fornærmelse mod det danske Folk at tiltro det et Flertal, der er stemt for Prygl, Folket er forud for de Herrer. Selv om vi her blive Mindretal ved denne Afstemning, ude i Folket ere vi Flertal, og vi have ikke alene Arbejderklassen paa vor Side. Det ærede Medlem for Holbæk gav Socialdemokratiet den Kompliment, at vi stode enigst af alle Partier i denne Sag, Mand for Mand stemte vi mod Pryglene. Jeg adresserer atter denne Kompliment til Arbejderklassen i dette Land, den har været Demokratiets Avantgarde og været Forpost og Vagt for Kulturen i dette Tilfælde. Det er en overordentlig stor Kompliment lige overfor Arbejderklassen, lige overfor de Folk, som have besøgt den danske Folkeskole, og for den danske organiserede Arbejderklasse, at der ikke er Tanke eller Rum for, at Pryglestraffen der skulde finde nogen Billigelse. Men jeg tror heller ikke, at der er Stemning for den blandt Bondestanden. Kom det til Afgørelse i store offentlige Møder, og kunde man samle Folk ude omkring til Møder om denne Sag, tror jeg, at de ærede Medlemmer for Esbjerg og Lyngby hurtigt vilde overbevise sig om, at der har maaske været en Strøm, men den er der ikke mere, Tiden og Strømmen ere gaaede bort fra Pryglene.

Saa er der, og hermed skal jeg slutte, af de ærede Medlemmer for Esbjerg og for Assens (Berntsen) og andre ærede Medlemmer talt om, hvilke frygtelige Forbrydelser der her er Tale om. Man har villet slaa det fast som et Dogme, at det, at en Mand overfalder en anden, er den groveste af alle Forbrydelser, at derfor Straffen maa skærpes, at der maa gøres noget imod Bølleforbrydelserne. Det er fra anden Side paavist, at de saakaldte Bølleforbrydelser ere i Aftagende, men den Forbrydelse at slaa en anden Mand, det være i Beruselse eller ikke, denne Forbrydelse er ikke i mine Øjne saa grov og saa uhyggelig som mange andre Forbrydelser, der gives adskillige værre. Man taler om de mange Ofre, som Bøllerne have paa

deres Samvittighed, men hvem taler om de Ofre, som mange hensynsløse og pengegriske Arbejdsgivere have paa deres Samvittighed? Her jages Aar efter Aar Hundreder af fattige Kvinder ud i Prostitutionen, fordi man byder dem en lav Løn og en hundsk Behandling. Man ødelægger Tusinders Velfærd og Lykke, men man tænker ikke paa at straffe for de Forbrydelser, man oprøres ikke en Gang derover, men derimod oprøres man, fordi i Løbet af et Aar 32 Mennesker i denne By ere anklagede for Voldsforbrydelser. Jeg lider nu for øvrigt ikke af nogen falsk Humanitetsfølelse, hvad man synes at ville gøre gældende lige overfor os. Vi ønske de Herrer Bøller internerede, og hvis det havde været de Herrer saa magtpaaliggende, kunde de have sparet de 70,000 Kr., som det kostede at forlænge Rigsdagssamlingen i Fjor af Hensyn til Prygleloven, saa kunde man have interneret alle Bøllerne eller man kunde have sendt dem, om det saa skulde være med høj Hat, ned til Sydafrika. Men det vilde de Herrer ikke. Lad os internere dem, lad os gøre dem uskadelige, lad os gøre disse abnorme og dumme Menneskedyr uskadelige, lad os ikke ophøje Bøllernes Værktøj til officielt Strafferedskab. Bøllen er et degenereret, forhutlet, elendigt Menneske, Samfundet er den stærke, oplyste, kultiverede Magt. Det skal ikke acceptere Bøllens Værktøj og, fordi Bøllen prygl, prygle igen. Det skal Samfundet ikke gøre, det har andre Straffemidler til Raadighed og har bestaaet til Dato med dem. Naar ærede Medlemmer tale om, hvor forfærdeligt det er med alle disse Voldsforbrydelser, saa er der vistnok adskillige blandt dem, der ere enige med det, Holger Drachmann siger:

„Den Last, der Staven over Pigen bryder, saa snart hun er kommen paa vildsom Sti, men selv ejer Huse i visse Gyder, hvor Dyden skynder sig rask forbi“.

Der er andre Laster og Forbrydelser, hvor det gælder om, at Lovgivningen tager Affære, her tager Folket selv Affære. Den almindelige Udvikling og Oplysning, Bønderne, Arbejderne igennem deres Foreninger og deres Organisationer, deres Møder og deres Politik have fejlet en stor Del af tidligere Tidens Raahed, Drukkenskab og Voldsforbrydelser bort, og naar de svinde Aar for Aar, lad saa Demokratiet gaa sin ustandselige Sejrsgang gennem Samfundet. Vi faa nok Bugt med Bøllerne, vi behøve ikke nogen Lov om Klø for at komme til Ende med dem.